

Arrest

nr. 69 713 van 8 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 27 juni 2011 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X, X, X, X en X, heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 mei 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet, waarvan hierbij een kopie gaat.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 september 2011.

Gelet op de beschikking van 14 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOECKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid

genomen op 28.05.2011

wordt aan

de persoon (...),

+ 6 kinderen (...)

het bevel gegeven om onmiddellijk het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Griekenland, Oostenrijk, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING : (2)

X – artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid 1 :verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten :

de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum of een geldig identiteitsdocument.

(...)”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1.1 De verwerende partij werpt de exceptie van gebrek aan belang op, daar een eventuele schorsing/annulatie van het *in casu* bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geenszins maakt dat “verzoekster” niet meer illegaal in het Rijk zou verblijven, zodat de gemachtigde van de staatssecretaris in geval van vernietiging enkel opnieuw kan vaststellen dat zij onregelmatig op het grondgebied verblijft en derhalve opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten dient af te geven, en daar het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten daarenboven niet meer is dan een herhaald bevel.

2.1.2 Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partijen een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partijen bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Daar waar de verwerende partij stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris in geval van vernietiging opnieuw een bevel dient af te leveren, dient te worden opgemerkt dat de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten de rechtstoestand van de zeven verzoekende partijen beïnvloedt en dat de verwerende partij met haar betoog verzuimt aan te tonen op welke grond zij in dit geval verplicht zou zijn om, na een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, over te gaan tot het afleveren van een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten.

Met betrekking tot het feit dat het thans bestreden bevel niet meer zou zijn dan een herhaald bevel, wijst de Raad op het volgende.

Uit het administratief dossier blijkt dat de eerste verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van minstens vijf bevelen om het grondgebied te verlaten, met name de bevelen van 7 januari 2004, 1 september 2006, 4 april 2007, 9 november 2007 en 17 augustus 2010. Het bevel van 7 januari 2004 heeft tevens betrekking op haar twee oudste kinderen (de tweede en derde verzoekende partij), het bevel van 4 april 2007 tevens op haar vier oudste kinderen (de tweede tot en met vijfde verzoekende partij) en de bevelen van 9 november 2007 en 17 augustus 2010 tevens op haar vijf oudste kinderen (de tweede tot en met zesde verzoekende partij). Alle bevelen, met uitzondering van het bevel van 17

augustus 2010 dat is genomen in toepassing van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, steunen (onder meer) op de miskenning van artikel 7, eerste lid, 1° of 2° van de Vreemdelingenwet. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder dat voormelde bevelen niet werden aangevochten voor de Raad van State (wat betreft het bevel van 7 januari 2004) of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (wat betreft de overige bevelen) en dienvolgens definitief zijn, zodat deze principieel uitvoerbaar zijn.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de eerste zes verzoekende partijen niet en levert voor hen geen nut op, omdat de verwerende partij wat betreft de eerste zes verzoekende partijen minstens één van de bevelen om het grondgebied te verlaten van 7 januari 2004, 1 september 2006, 4 april 2007, 9 november 2007 en 17 augustus 2010 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Dat de advocaat van de verzoekende partijen ter terechtzitting van 28 september 2011 stelt dat omstandigheden zich kunnen wijzigen, kan aan deze vaststelling geen afbreuk doen.

Daar waar de advocaat van de verzoekende partijen ter terechtzitting tevens stelt dat de kinderen B. (zijnde de vierde, vijfde, zesde en zevende verzoekende partij) de Nederlandse nationaliteit hebben, dient te worden vastgesteld dat hij deze bewering met betrekking tot de vierde, vijfde en zesde verzoekende partij noch in het verzoekschrift noch ter terechtzitting kan staven en dat ook uit het administratief dossier niet blijkt dat de drie oudste kinderen B. de Nederlandse nationaliteit hebben. Wat betreft het jongste kind B., de zevende verzoekende partij, dient echter te worden vastgesteld dat zowel uit het verzoekschrift als uit het administratief dossier blijkt dat dit kind inderdaad de Nederlandse nationaliteit heeft. Bovendien dient te worden vastgesteld dat ten aanzien van dit kind nooit eerder een bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen, zodat ten aanzien van de zevende verzoekende partij niet kan gesteld worden dat het thans bestreden bevel van 28 mei 2011 een herhaald bevel is en de vernietiging ervan haar geen nut kan opleveren.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de eerste zes verzoekende partijen geen wettig belang hebben bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790).

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie wordt bijgetreden, voor zover deze betrekking heeft op de eerste zes verzoekende partijen. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie wordt verworpen, voor zover deze betrekking heeft op de zevende verzoekende partij.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk ten aanzien van de eerste zes verzoekende partijen. Het beroep tot nietigverklaring is ontvankelijk ten aanzien van de zevende verzoekende partij.

2.2 De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hoger is gesteld ten aanzien van de eerste zes verzoekende partijen en hierna volgt met betrekking tot de zevende verzoekende partij, blijkt dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een tweede middel voert de zevende verzoekende partij onder meer de schending aan van de materiële motivering, omdat de motivering in de bestreden beslissing vermeldt dat de moeder en haar kinderen in het Rijk verblijven zonder houder te zijn van de vereiste documenten en deze motivering foutief is. In het verzoekschrift wordt erop gewezen dat de zevende verzoekende partij de Nederlandse nationaliteit heeft, waarbij verwezen wordt naar het getuigschrift van woonst van 9 december 2009 van de stad Sint-Truiden waarop dit vermeld staat.

3.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij met betrekking tot de materiële motivering in het kader van het tweede middel het volgende:

*"(...) Geheel ten overvloede laat de verwerende partij gelden dat in de bestreden beslissing duidelijk wordt vermeld dat "**betrokkene**" niet in het ebzit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum."*

Terwijl moet worden opgemerkt dat verzoeksters kritiek feitelijke grondslag mist, nu

- *geheel terecht een bijlage 13 ter kennis werd gebracht,*
- *De kinderen het statuut volgen van hun moeder, aan wie het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) ter kennis werd gebracht.*

Verzoeksters kritiek doet niet ter zake. (...)

3.3 Met betrekking tot de materiële motiveringsplicht dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling met betrekking tot het al dan niet afgeven van een bevel om het grondgebied te verlaten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd genomen ten aanzien van de moeder van de zevende verzoekende partij, waarbij wordt aangegeven dat eerstgenoemde verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, en ten aanzien van zes kinderen, waaronder de zevende verzoekende partij, waarbij geen (verklaarde) nationaliteit wordt aangegeven.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat in de motivering van de bestreden beslissing verwezen wordt naar artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en gesteld wordt dat *“verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : de betrokkene is niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum of een geldig identiteitsdocument”*.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing, al heeft deze betrekking op zeven personen, slechts één algemene motivering wordt gegeven waarin gesteld wordt dat *“de betrokkene”* niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum of een geldig identiteitsdocument.

In het verzoekschrift wordt gesteld dat deze motivering foutief is en wordt gewezen op de Nederlandse nationaliteit van de zevende verzoekende partij. Tevens wordt aangegeven dat dit gegeven vermeld staat op het getuigschrift van woonst van 9 december 2009 van de stad Sint-Truiden. Dit getuigschrift en tevens een *“(k)inderpaspoort”* van de zevende verzoekende partij, afgeleverd op van 9 oktober 2009 te Sint-Truiden door de (afgevaardigde van de) ambtenaar van de burgerlijke stand, zijn bij het verzoekschrift gevoegd.

Op verschillende documenten die zich in het administratief dossier bevinden (onder meer voornoemd getuigschrift van woonst van 9 oktober 2009, en de geboorteakte van de zevende verzoekende partij die op 12 maart 2009 door de stad Sint-Truiden aan de gemachtigde van de staatssecretaris werd overgemaakt) en die dateren van vóór het nemen van de bestreden beslissing op 28 mei 2011, wordt vermeld dat de zevende verzoekende partij de Nederlandse nationaliteit heeft, zodat de gemachtigde van de staatssecretaris niet kan voorhouden van dit gegeven geen kennis te hebben gehad. Ondanks het feit dat de gemachtigde van de staatssecretaris wist dat één van de personen op wie de bestreden beslissing betrekking heeft, met name de zevende verzoekende partij, de nationaliteit heeft van Nederland, zijnde een lidstaat van de Europese Unie, wordt aan alle zeven personen het bevel gegeven het grondgebied van België en andere staten, waaronder Nederland, te verlaten en wordt voor alle zeven personen op wie de bestreden beslissing betrekking heeft, één motivering opgegeven die de beslissing tot de afgifte van het bevel om het grondgebied dient te schragen, met name dat in het Rijk verbleven wordt zonder houder te zijn van de vereiste documenten, waarbij verwezen wordt naar een geldig paspoort voorzien van een geldig visum of een geldig identiteitsdocument. Nochtans kan er, op grond van het document dat aan het verzoekschrift is bijgevoegd en in de inventaris *“kinderpaspoort”* wordt genoemd, van uitgegaan worden dat minstens één van de personen op wie de bestreden beslissing betrekking heeft, met name de zevende verzoekende partij, op het moment van het nemen van de bestreden beslissing, wel degelijk houder was van een geldig identiteitsdocument. Op grond van de vermeldingen die op de kopie van het document voorkomen, kan ervan uitgegaan worden dat waar het verzoekschrift spreekt van een *“kinderpaspoort”* het identiteitsbewijs voor kinderen onder de twaalf jaar overeenkomstig hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 10 december 1996 betreffende de verschillende identiteitsdocumenten voor kinderen onder de twaalf jaar (B.S. 20 december 1996) bedoeld wordt. De vermelde geldigheidsduur van het betrokken identiteitsbewijs loopt van 9 oktober

2009, de dag van aflevering, tot 8 oktober 2011, zodat het identiteitsbewijs op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op 28 mei 2011 geldig was. Ten overvloede kan in dit verband nog opgemerkt worden dat het betrokken document zich weliswaar niet in het administratief dossier bevindt, maar dat niet alleen de bestreden beslissing een beslissing is die op eigen initiatief van de gemachtigde van de staatssecretaris werd genomen, maar dat zich op het moment van het nemen van de bestreden beslissing bovendien in het administratief dossier documenten (zoals onder meer het voormeld getuigschrift van woonst, afgeleverd door de gemachtigde van de ambtenaar van de burgerlijke stand op van 9 oktober 2009, waaruit blijkt dat de zevende verzoekende partij op dat moment de Nederlandse nationaliteit heeft, sedert haar geboorte ingeschreven is te Sint-Truiden en ingeschreven is in het vreemdelingenregister) bevonden die indicaties bevatten dat er voor de zevende verzoekende partij niet zonder meer van kon uitgegaan worden dat zij geen geldig identiteitsdocument zou bezitten. Nergens uit het administratief dossier blijkt echter dat de gemachtigde van de staatssecretaris dit in enigerlei mate is nagegaan.

Derhalve wordt in het verzoekschrift terecht gesteld dat de motivering van de bestreden beslissing foutief is, daar één van de zeven personen waarop zij betrekking heeft, met name de zevende verzoekende partij, op het moment van het nemen van de bestreden beslissing wel houder was van een geldig identiteitsdocument.

Ten slotte dient erop gewezen te worden dat de verwerende partij nergens in haar nota met opmerkingen ingaat op het feit dat één van de kinderen van de eerste verzoekende partij, met name de zevende verzoekende partij, de Nederlandse nationaliteit heeft en op het "*kinderpaspoort*" van de zevende verzoekende partij dat bij het verzoekschrift wordt gevoegd. Zij beperkt zich slechts tot te stellen dat de bestreden beslissing duidelijk vermeldt dat "***betrokkene** niet in het ebzit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum*" en dat "*verzoeksters kritiek*" feitelijke grondslag mist, daar geheel terecht een bijlage 13 ter kennis werd gebracht en de kinderen het statuut volgen van hun moeder, aan wie het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) ter kennis werd gebracht. De verwerende partij laat na aan te geven op grond waarvan zij zonder meer meent dat de kinderen het statuut van hun moeder volgen. Er kan in dit verband opgemerkt worden dat uit het administratief dossier weliswaar blijkt dat bijvoorbeeld bij asielaanvragen van de moeder de aanvraag tevens slaat op de op dat moment geboren kinderen en deze kinderen dan ook de beslissing van hun moeder volgen, maar dit geldt slechts voor de vijf oudste kinderen (de tweede tot en met zesde verwerende partij), terwijl dit voor het jongste kind, de zevende verzoekende partij, niet het geval is. Zo blijkt uit de laatste asielaanvraag die dateert van 10 augustus 2010, datum waarop de zevende verzoekende partij reeds meer dan een jaar was, dat deze geldt voor de eerste verzoekende partij en slechts haar vijf oudste kinderen. Hetzelfde blijkt uit de beslissing van 17 augustus 2010 tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}) die naar aanleiding van voornoemde asielaanvraag van 10 augustus 2010 werd genomen. De Raad ziet dan ook niet in op grond waarvan de kinderen zonder meer het statuut van hun moeder zouden volgen, in het bijzonder wat betreft de zevende verzoekende partij die in tegenstelling tot haar moeder en vijf oudere broers en zussen die van onbepaalde nationaliteit zijn, van Nederlandse nationaliteit is.

Gelet op het feit dat de motivering van de bestreden beslissing foutief is, daar deze steunt op onjuiste feitelijke gegevens, schendt de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht.

Dit onderdeel van het tweede middel is gegrond. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige (onderdelen van de) middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

4. Korte debatten

4.1 De zevende verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4.2 Het beroep tot nietigverklaring is ten aanzien van de zes eerste verzoekende partijen onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december

2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt ten aanzien van de zes eerste verzoekende partijen derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Wat betreft de eerste zes verzoekende partijen, wordt het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Artikel 2

Wat betreft de eerste zes verzoekende partijen, wordt de vordering tot schorsing verworpen.

Artikel 3

Wat betreft de zevende verzoekende partij, wordt de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 mei 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten vernietigd.

Artikel 3

Wat betreft de zevende verzoekende partij, is de vordering tot schorsing zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS